

การพัฒนาต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบล
ต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล

The Development of E-commerce Product Model: A case of Tanyong
Pattana House Wife Group Tambon Tanyongpo Amphur Mueng, Satun

วีณา หาญณรงค์^{1*}, รัชตะวัน ชนะกุล¹, วันทนา ทองโคตร², ลลิตา บานยัต² และธิปทิวา เกตุทองดี²
Weena Hannarong^{1*}, Tuchtawan Chanakul¹, Wantana ThongKo², Lalita Banyat²
and Tiptiwa Ketthongdee²

¹ อาจารย์, สาขาวิชาการระบบสารสนเทศทางธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Academic, Business Information Systems, Hatyai Business School, Hatyai University.

² นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาการระบบสารสนเทศทางธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Bachelor student, Business Information Systems, Hatyai Business School, Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: Weena@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์
กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล ซึ่งมีการเก็บ
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มลูกค้าและกลุ่มผู้จำหน่าย จำนวน 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการ
วิเคราะห์เชิงเนื้อหา และวิเคราะห์ทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า 1) การออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์จากความต้องการของกลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา เพื่อจัดทำเว็บไซต์จำหน่ายสินค้าออนไลน์
ชื่อเว็บไซต์ www.longlae.com มีระบบการใช้งานแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ระบบหน้าร้าน และระบบหลังร้าน
ซึ่งการใช้งานระบบประกอบด้วยผู้ใช้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มลูกค้า และกลุ่มผู้จำหน่าย 2) ศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง
จังหวัดสตูล จากผู้ใช้งานระบบ จำนวน 50 คน พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์ระบบพาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านความสวยงามและออกแบบเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านสินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ด้านการใช้เว็บไซต์ในส่วนต่าง ๆ อยู่ในระดับที่สูงสุดมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54
โดยทางกลุ่มได้นำระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไปประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการ
ผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายให้มียอดขาย ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น และ
เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ: พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์, กลุ่มแม่บ้าน, ผลิตภัณฑ์

Abstract

This research has objectives for 1) design and develop E-commerce system on products of Tanyong Pattana House Wife Group Tambon Tanyongpo Amphur Mueng, Satun 2) study the satisfaction of the users in the E-commerce system of Tanyong Pattana House Wife Group Tambon Tanyongpo Amphur Mueng, Satun. The data collection was the questionnaires from 50 of customers and group of sellers. The content and statistics analysis had been used. The results found out that 1) design and develop E-commerce system from the needs of Tanyong Pattana House Wife Group has been done for selling products online, named www.longlae.com. There are two parts of using the system; Showroom system and Back end system. There are two groups of using this system; the customers and the sellers. 2) study the satisfaction of the users in the E-commerce system of Tanyong Pattana House Wife Group Tambon Tanyongpo Amphur Mueng, Satun from the fifty users, it found that the users had satisfied with the overview of E commerce system in the highest level, at 4.55 of mean. When analyzed in each item, it found that the beauty of e-commerce web design and products had the highest satisfaction, at 4.56 of mean, and using other parts of website was also the highest satisfaction, at 4.54 of mean. The group has used the E-commerce system for easily organizing products, finding more selling channels to increase sales, promote the products to become well-known and being the guideline to develop the E-Commerce system of other groups.

Keywords: E-commerce, House Wife Group, Products

บทนำ

ไพบุลย์ เกียรติโมมล (2551) พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์เป็นการดำเนินธุรกิจโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การซื้อขายสินค้า ข้อมูล และบริการ การโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประสิทธิภาพขององค์การโดยการลดบทบาทความสำคัญขององค์ประกอบทางธุรกิจลง เช่น ทำเลที่ตั้งอาคารประกอบการ โกดัง เก็บสินค้า ห้องแสดงสินค้า รวมถึงพนักงานขาย พนักงานแนะนำสินค้า และพนักงานต้อนรับลูกค้า เป็นต้น ซึ่งสามารถลดข้อจำกัดของระยะทาง เวลา และการจัดการในการทำธุรกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ

ดร.ยุดา วิริยกัธกร พัฒนิตา คชกาญจน์ และศิริลักษณ์ จรูญศักดิ์ (2560) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรถือเป็นหนึ่งในองค์กรเกษตรกร ที่ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปจนถึงวิสาหกิจชุมชน เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัว และสามารถสร้างผลงานค่อนข้างเด่นชัด และมีความยั่งยืน คณะกรรมการหมู่บ้านจึงมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมบทบาทแม่บ้านเกษตรกร โดยสนับสนุนการรวมตัวกันเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เพื่อรับวิชาความรู้ด้านการเกษตร และเคหกิจเกษตรนำไปปฏิบัติในครอบครัว และพัฒนาตนเองให้มีความมั่นคงในอาชีพ มีรายได้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสามารถพึ่งพาตนเองได้

กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ .ศ.ร.ก.ฎาคม พก 52555 โดยมีนางอินฉ๊ะ บานย้าต เป็นประธานกลุ่ม จัดหาสมาชิกเข้าร่วมกลุ่มทำกิจกรรม โดยเริ่มต้นในการจัดตั้งกลุ่มมีจำนวนสมาชิก 20 คน เดิมทีกลุ่มได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์กล้วย 30 คน และในปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นมีจำนวนทั้งหมด เพื่อหาเงินทุนในการซื้ออุปกรณ์และวัตถุดิบของกลุ่ม เพื่อให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย และกลุ่ม ทอดแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ได้ทำการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนขึ้น เมื่อวันที่ 2551.ศ.พ.ฤคจิกายน พ 7 เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ รับทราบ ภายหลังจากจดทะเบียนกลุ่มนั้น ทางกลุ่มได้รับเงินสนับสนุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล พร้อมทั้งมีหน่วยงานที่เข้าร่วมสนับสนุนอีกจำนวนหนึ่ง โดยทางกลุ่มมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายภายใต้ชื่อผลิตภัณฑ์)Brand(ลองแล long lae ซึ่งประกอบด้วย กระจเป่า ผ้า กระจเป่าจักรสาน ผ้าคลุมฮีญาบ ผ้าละหมาด ขนมหต่างๆ ได้แก่ โดนัทเค้ก โดนัททอด ดอกจอก มัรภูดูรียัน ไข่เต่า คุกกี้กล้วย คุกกี้ข้าว และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ซึ่งปัจจุบันทางกลุ่มให้บริการรับทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ ข้างต้น ด้วยการฝากขายตามร้านค้า ตามออเดอร์ลูกค้า ออกบูธจำหน่ายตามสถานที่ต่างๆ ตามเทศกาลงานสำคัญของหน่วยงานที่ได้รับเชิญ //ตรวจสอบอีกครั้ง

คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล เพื่อออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล และนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายให้มียอดขายเพิ่มขึ้น ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป อีกทั้งการขายสินค้าบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ยังช่วยให้ลดเวลาในการทำงานและ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของลูกค้าอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอมือง จังหวัดสตูล

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)

สิริญา เรื่องไชย (2559) ความหมายของอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การทำธุรกรรมทุกรูปแบบโดยครอบคลุมถึงการซื้อขายสินค้า/บริการ การชำระเงิน การโฆษณาโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ต

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ระบุว่า พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การดำเนินธุรกิจทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสินค้าและบริการผ่าน และระบบสื่อสารโทรคมนาคมหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ องค์การการค้าโลก ให้คำจำกัดความไว้ว่า พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การผลิต การกระจาย การตลาด การขาย หรือการขนส่งผลิตภัณฑ์และบริการโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Commerce หรือ E-Commerce คือ การซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยส่งข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางเครือข่าย เช่น Internet ถ้าผู้ใช้มีเครื่องคอมพิวเตอร์ คู่สายโทรศัพท์ โมเด็ม และเป็นสมาชิกของ

บริการ Internet ก็สามารทำการค้าผ่านระบบเครือข่ายได้ E-Commerce เป็นการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยี Internet กับการจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยสามารถนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวสินค้าหรือบริการผ่านทาง Internet สู่คนทั่วโลกภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้การดำเนินการซื้อขายอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดรายได้ในระยะเวลาอันสั้น

ประโยชน์ของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ภาวูธ พงษ์วิทย์ภานู (2550) ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์นับเป็นสิ่งที่เข้ามาเปลี่ยนโฉม การค้าขายของมนุษย์อย่างมากเพราะไม่เพียงแต่จะปฏิวัติรูปแบบการค้าขายที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยร้านค้าและเงินสดในการชำระค่าสินค้าหรือบริการเท่านั้นแต่ยังช่วยลดช่องว่างและการแข่งขันระหว่างองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่กับขนาดเล็กได้เพราะทุกธุรกิจไม่ว่าเล็กหรือใหญ่จะมีโอกาสเท่าเทียมกันเมื่อเขาสู่โลกของการค้าขายผ่านอินเทอร์เน็ตหรือระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ประโยชน์ของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ประกอบการหรือผู้ขาย

1. เป็นการสร้างและเพิ่มช่องทางการขายและจัดจำหน่ายมากขึ้นจากตลาดภายในพื้นที่ออกสู่ตลาดโลกได้อย่างง่ายดาย
2. เปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวันไม่มีวันปิดบริการ
3. ลดค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการบริหารและจัดการได้อย่างมหาศาลทำให้สามารถลดราคาสินค้าเพื่อทำการแข่งขันได้ดีขึ้น
4. สร้างโอกาสให้เกิดการทาธุรกิจในรูปแบบใหม่มากมาย
5. เป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ
6. เพิ่มความสัมพันธ์กับลูกค้าให้ดีขึ้น
7. การให้บริการหลังการขายให้คำปรึกษาเรื่องผลิตภัณฑ์ หรือการแก้ไขเบี่ยงต้นอย่างรวดเร็ว
8. ช่วยทำการวิจัยการตลาดและการพัฒนาสินค้าได้อย่างรวดเร็วและประหยัด

ประเภทของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ภาวูธ พงษ์วิทย์ภานู (2550) ได้จำแนกประเภทของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ออกเป็นประเภทหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1. การค้าระหว่างองค์กรธุรกิจกับองค์กรธุรกิจ (Business to Business: B-to-B) เป็นการค้าขนาดใหญ่ระหว่างองค์กรกับองค์กรซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นการสินค้าส่งออก-นำเข้า หรือคำสั่งที่ต้องส่งสินค้าเป็นล็อต (Lot) ขนาดใหญ่ ซึ่งการชำระเงินจะผ่านระบบธนาคาร เช่น T/T, L/C หรือเช็คเป็นต้น

2. การค้าระหว่างองค์กรธุรกิจกับผู้บริโภค (Business to Consumer: B-to-C) เป็นการค้าปลีกไปยังผู้บริโภคทั่วโลกหรือภายในท้องถิ่นของตนในขณะนี้อาจจะรวมการค้าปลีกแบบล็อตใหญ่หรือเหมาโหลหรือคำสั่งขนาดย่อยได้ด้วยซึ่งการชำระเงินโดยส่วนใหญ่จะเป็นการชำระผ่านระบบบัตรเครดิต แต่อย่างไรก็ตามการค้าแบบ B-to-C นี้มักทำให้เกิดการค้าแบบ B-to-B ในอนาคตได้และหลายบริษัท มักทำกิจกรรมสองอย่างนี้ในคราวเดียวกัน

3. การค้าระหว่างผู้บริโภคด้วยกัน (Consumer to Consumer: C-to-C) เป็นการค้าปลีกระหว่างผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกันเช่น อาจจะเป็นการขายสินค้าหรือข้าวของเครื่องใช้ที่ใช้งานแล้วรวมทั้งการเปิดประมูลเพื่อขายข้าวของเครื่องใช้ของตนเองด้วย การแบ่งกลุ่มข้างต้นนี้ ถือเป็นแนวทางคร่าวๆ ให้เราได้ตัดสินใจว่า จะเลือกเดินในทางใดในการทำธุรกิจบนเว็บ ซึ่งถือเป็นการเลือกคู่ค้าไปในตัว ความจริงแล้วเราอาจจะแบ่งกลุ่มได้มากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่นำมาใช้ในการจัดรูปแบบเช่น หากทำการค้าขายกับ

องค์กรของรัฐบาลอาจจะเรียกเป็น Business-to-Government ก็ได้หรือหากค้าขายกับองค์กรที่ไม่ค้ากำไร ก็อาจเรียกเป็นการค้าแบบ Business-to-NGO-Non Government Organization หรืออาจจะขายตรง ไปยังผู้ค้าส่งก็เรียกว่า Business-to-Wholesaler เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าประเภทของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สามารถชำระเงินผ่านระบบธนาคารต่างๆ เพื่อสะดวกแก่ลูกค้า และ เป็นธุรกิจส่งปลีกให้แก่ลูกค้าที่สนใจในสินค้าสามารถต่อยอดสินค้าโดยการซื้อปลีกโดยมีราคาส่วนลดให้แก่ลูกค้าถ้าได้ซื้อสินค้าในจำนวนมาก ทางร้านจะมีราคาปลีก ส่วนลดให้แก่ลูกค้า หรือ ลูกค้าที่สนใจในสินค้าตัวเดียวทางร้านก็สามารถจัดส่งให้ลูกค้าได้ในราคาพอเหมาะสมและไม่แพงจนเกินไป

การออกแบบเว็บเพจ

ดวงพร เกียงคำ (2555) กล่าวว่าในการออกแบบเว็บไซต์ ต้องนำข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ของเว็บไซต์ กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ตลอดจนเนื้อหาทั้งหมด มาวิเคราะห์ จัดระบบ และสรุปเป็นแนวคิด เพื่อจัดว่าโครงสร้างและกำหนดรูปแบบของเว็บไซต์ที่จะนำเสนอออกสู่ผู้ชมการออกแบบเว็บไซต์ มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. การออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์ (Site Structure Design) การออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์ (Site Structure) เป็นแผนผังของการลำดับเนื้อหา หรือการจัดวางตำแหน่งเว็บเพจทั้งหมด ซึ่งจะทำให้รู้ว่าทั้งเว็บไซต์ประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไรบ้าง และมีเว็บเพจหน้าไหนที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงถึงกัน ดังนั้นการออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์จึงเป็นเรื่องสำคัญ เปรียบเสมือนกับการเขียนแบบอาคารก่อนที่จะลงมือสร้าง เพราะจะทำให้เรามองเห็นหน้าตาของเว็บไซต์เป็นรูปธรรมมากขึ้น สามารถออกแบบระบบเนวิเกชันที่เหมาะสม และมีแนวทางการทำงานที่ชัดเจนสำหรับขั้นตอนต่อไป นอกจากนี้โครงสร้างเว็บไซต์ที่ดียังช่วยให้ผู้ชมไม่สับสนและค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว

2. การออกแบบระบบเนวิเกชัน (Site Navigation Design) เป้าหมายของ ระบบนำทาง หรือเนวิเกชัน คือช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและไม่หลงทาง ดังนั้นองค์ประกอบของระบบนำทางจึงมี 2 ส่วนด้วยกัน คือ

2.1) เครื่องนำทาง (Navigation Control)

- เมนูหลัก เป็นเมนูสำหรับไปยังหัวข้อเนื้อหาหลักของเว็บไซต์ มักอยู่ในรูปของลิงค์ที่เป็นข้อความหรือภาพกราฟิก และจะต้องมีปรากฏอยู่บนเว็บเพจทุกหน้า

- เมนูเฉพาะกลุ่ม เป็นเมนูที่เชื่อมโยงเฉพาะเว็บภายในกลุ่มย่อยๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกันเท่านั้น มักอยู่รูปของลิงค์ข้อความหรือภาพกราฟิกเช่นกัน

- เครื่องมือเสริม สำหรับช่วยเสริมการทำงานของเมนู มีได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ช่องค้นหาข้อมูล (Search Box) เมนูแบบดรอปลาวน (Drop-down Menu) อิมเมจแมพ (Image Map) แผนที่เว็บไซต์ (Site Map)

2.2) เครื่องบอกตำแหน่ง (Location Indicator)

เป็นสิ่งที่ใช้แสดงว่าขณะนี้ผู้ชมกำลังอยู่ที่ตำแหน่งใดในเว็บไซต์ เครื่องบอกตำแหน่งมีได้หลายรูปแบบ เช่น ข้อความหรือภาพกราฟิกที่แสดงชื่อเว็บเพจ หรือข้อความบ่งชี้ทำนองนี้ Books > Computers & Internet > Hardware และบ่อยครั้งที่เครื่องบอกตำแหน่งถูกรวมไว้กับตัวเมนู

3. ลักษณะของระบบเนวิเกชันที่ดี

- 3.1) อยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดและเข้าถึงง่ายเช่นส่วนบนหรือด้านซ้ายเว็บเพจ
- 3.2) เข้าใจง่ายหรือมีข้อความกำกับชัดเจน ผู้ชมใช้ได้ทันทีโดยไม่เสียเวลาศึกษา
- 3.3) มีความสม่ำเสมอ และเป็นระบบ ไม่ชวนให้สับสนหรือกลับไปกลับมา มีการตอบสนองเมื่อใช้งาน เช่น เปลี่ยนสีเมื่อผู้ชมชี้เมาส์หรือคลิก
- 3.4) มีจำนวนรายการพอเหมาะ ไม่มากเกินไป
- 3.5) มีหลายทางเลือกให้ใช้ เช่น เมนูกราฟิก เมนูข้อความ ช่องค้นข้อมูล (Search Box) เมนูแบบดรอปดาวน์ (Drop-down Menu) แผนที่เว็บไซต์ (Site Map)
- 3.6) มีลิงค์ให้คลิกกลับไปยังโฮมเพจได้เสมอ เพื่อให้ผู้ชมกลับไปเริ่มต้นใหม่ในกรณีที่หลงทางไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ที่ตำแหน่งใด

จากทฤษฎีข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่ามีความสอดคล้องกับการจัดโครงการ เนื่องจากว่าได้นำอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์มาพัฒนาและปรับการใช้งานให้เข้ากับระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงไป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

เทคโนโลยีในการสร้างเว็บเพจ

1. โปรแกรม WordPress

WordPress คือ โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีไว้เพื่อสร้างและจัดการเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต (Contents Management System หรือ CMS) กล่าวคือ แทนที่เราจะดาวน์โหลดโปรแกรมมาทำการสร้างและออกแบบเว็บไซต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ของเราอย่างเช่น Macromedia Dreamwaver, Microsoft Frontpage เป็นต้น แต่ CMS นั้นถูกสร้างมาเพื่อใช้งานบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง หมายความว่า เมื่อจะใช้งานโปรแกรมก็สามารถใช้ได้ทันทีผ่านอินเทอร์เน็ต เพียงล็อกอินเข้าสู่ระบบจัดการของ CMS WordPress เขียนด้วยภาษา PHP และใช้ Apache, MySQL และ PhpMyAdmin ในการรันเป็นเซิร์ฟเวอร์ สามารถลงใช้โปรแกรม DesktopServer เพื่อจำลองเซิร์ฟเวอร์สำหรับติดตั้งและใช้งาน WordPress ได้

1.1 WordPress Core คือ ตัวขับเคลื่อนหลัก เปรียบเสมือนเครื่องยนต์หลักของรถทุกคัน โดยเราสามารถดาวน์โหลด WordPress เวอร์ชัน ล่าสุด WordPress.org สำหรับเวอร์ชันภาษาไทย

1.2 Themes เป็นส่วนแสดงผลภายนอก แล้วยังมีฟังก์ชันเสริมต่าง ๆ มาด้วย เปรียบเสมือนดีไซน์ของรถซึ่งแต่ละบริษัทก็จะออกแบบมาแตกต่างกัน มีฟังก์ชันพิเศษต่างกัน มีทั้งธีมฟรีและธีมแบบพรีเมียม

1.3 Plugins คือ ส่วนเสริมของ WordPress ที่ช่วยเพิ่มความสามารถให้กับเว็บเปรียบเสมือนการอัปเดตเครื่องยนต์ให้ทำงานในแบบที่เราต้องการ หรือแม้แต่ตัดแปลงการสำหรับการใช้งานเฉพาะด้าน เช่น การใช้ปลั๊กอิน WooCommerce เพื่อสร้างร้านค้าขายสินค้าออนไลน์ ปลั๊กอิน Seed Social ที่ใช้แชร์บทความไปยัง Social Network ของไทยที่สามารถแชร์ไปที่ Line ได้ด้วย

2. โดเมนเนม (Domain Name)

โดเมนเนม หรือ ชื่อโดเมน เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ เนื่องจากไอพีแอดเดรสนั้นจดจำได้ยากกว่า และเมื่อการเปลี่ยนแปลงไอพีแอดเดรส ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องรับรู้หรือจดจำไอพีแอดเดรสใหม่ ยังคงใช้โดเมนเนมเดิมได้ต่อไปอีกขณะที่จะใช้ในการตั้งชื่อโดเมนเนม ได้แก่ ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ตัวเลข

และ (ยัติภังค์) คั่นด้วย (มหัพภาค) โดยปกติจะขึ้นต้นด้วยตัวอักษร และลงท้ายด้วยตัวอักษรหรือตัวเลข มีความยาวตั้งแต่ 1 ถึง 63 ตัวอักษร ตัวอักษรตัวใหญ่ A - Z หรือตัวอักษรตัวเล็ก ถือว่าเหมือนกัน

3. เว็บโฮสติ้ง (Web Hosting)

เป็นบริการให้เช่าพื้นที่ในการนำเว็บไซต์มาฝากเพื่อให้เว็บไซต์สามารถออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตได้ โดยเป็นการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ คือ ผู้ใช้บริการไม่ต้องยุ่งยากกับระบบเว็บเซิร์ฟเวอร์ เพราะทางผู้ให้บริการ Web Hosting จะเตรียมการทุกอย่างไว้ให้เรียบร้อย แต่ต้องทำการ จดโดเมนก่อนจึงจะมาเช่า Web Hosting เพื่อเก็บเว็บไซต์

4. กระบวนการสร้างต้นแบบ (Prototyping Process)

การสร้างต้นแบบจะไม่พัฒนาทั้งระบบทีเดียวทั้งหมด แต่จะพัฒนาโดยใช้ต้นแบบ ซึ่งประกอบด้วย ส่วนต่างๆ ของระบบใหม่แต่จำลองให้มีขนาดเล็กเพื่อให้ผู้ใช้ได้ทดลองใช้ก่อน และให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการปรับปรุงต้นแบบนี้ให้เหมาะสมต่อไป กระบวนการนี้จะปฏิบัติการซ้ำ ๆ จนกระทั่งผู้ใช้ออมรับระบบ จึงจะนำต้นแบบนั้นไปพัฒนาให้เต็มรูปแบบต่อไป

ขั้นตอนของวิธีการสร้างต้นแบบมี 4 ขั้นตอนดังนี้

4.1 กำหนดความต้องการ เป็นการหาความต้องการพื้นฐานของผู้ใช้ระบบ นักออกแบบระบบจะต้องมีเวลาเพียงพอในการศึกษาหาความต้องการด้านสารสนเทศพื้นฐานของผู้ใช้

4.2 ออกแบบต้นแบบ นักพัฒนาระบบสามารถใช้เครื่องมือในการพัฒนาต้นแบบออกแบบระบบ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว

4.3 นำต้นแบบไปใช้ ผู้ใช้จะนำต้นแบบไปทดลองใช้ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้เพียงใด โดยผู้ใช้สามารถให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อแนะนำในการปรับปรุงต้นแบบได้

4.4 การปรับแต่งต้นแบบ เป็นการนำความเห็นของผู้ใช้มาปรับปรุงต้นแบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขั้นตอนนี้จะเกิดซ้ำไปซ้ำมาจนกระทั่งผู้ใช้เกิดความพอใจ แล้วจึงจะสามารถนำต้นแบบไปใช้งานได้ (Operational Prototype)

รูปที่ 1 กระบวนการสร้างต้นแบบ (Prototyping Process)

ที่มา : เสกสรรค์ วิบูล (2553)

การวัดความสำเร็จของระบบ

อัญชลี บุญอ่อน (2553) ได้อธิบายว่า ความสำเร็จของระบบมีตัวชี้วัดหลายตัว ตัวชี้วัดที่นิยมมากที่สุด ได้แก่

1. ระดับการใช้งาน (Utilization)
2. ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบ (User Satisfaction)
3. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
4. ประสิทธิผล (Effectiveness)

ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของระบบ ประกอบด้วย แนวทางศึกษาที่เน้นปัจจัย (Factor Approach) และการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ (User Participation) ซึ่งทำให้ผู้ใช้มีบทบาทในการออกแบบให้ตรงกับความต้องการของตนเองได้ และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อระบบ เนื่องจากมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลง การได้นำความรู้และความเชี่ยวชาญของผู้ใช้จะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ดีกว่า การสนับสนุนจากผู้บริหาร หากระบบงานได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในทุกๆระดับ ก็จะมีแนวโน้มที่ทำให้ผู้ใช้และเจ้าหน้าที่ระบบสารสนเทศเกิดทัศนคติที่ดีต่อระบบด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษากระบวนการทำธุรกิจของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

2. ศึกษาเทคโนโลยีพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
3. ศึกษาเว็บไซต์สำเร็จรูปwordpress เพื่อสร้างเว็บเพจ

4. วิเคราะห์และออกแบบต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เพื่อออกแบบต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

4.1 การออกแบบขั้นตอนการทำงานของระบบ ดังรูปที่ 2 แสดงขั้นตอนการทำงานของระบบ(Use case diagram)

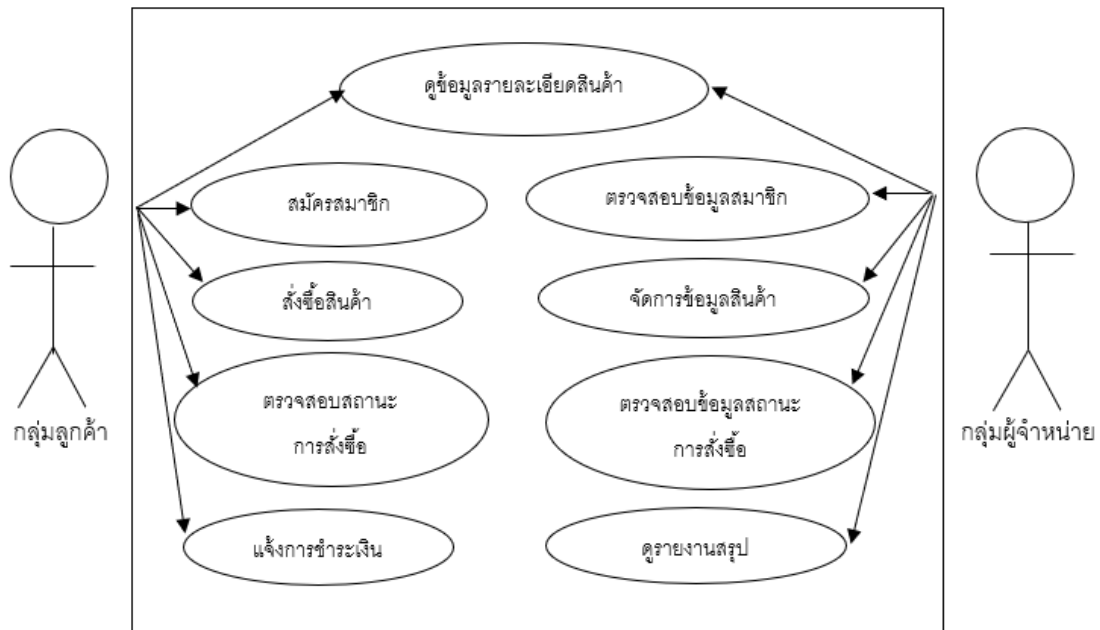
4.2 การออกแบบต้นแบบระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

1) ระบบหน้าร้าน (Front-End) เป็นระบบที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าต่างๆ ภายในโดยส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับลูกค้า ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1.1) สามารถเข้าชมสินค้าและดูรายละเอียดสินค้าได้
- 1.2) สามารถทำการสั่งซื้อสินค้าได้
- 1.3) สามารถทำการยกเลิกสินค้าที่สั่งซื้อได้
- 1.4) สามารถทำการตรวจสอบรายละเอียดสินค้าที่สั่งซื้อได้
- 1.5) สามารถแสดงจำนวนสินค้าการสั่งซื้อสินค้าได้
- 1.6) สามารถแสดงการบันทึกรายละเอียดการสั่งซื้อสินค้าได้
- 1.7) สามารถทำการคำนวณการชำระเงินค่าสินค้าได้
- 1.8) สามารถคำนวณการสั่งซื้อสินค้าได้
- 1.9) สามารถทำการคำนวณยอดรวมในการสั่งซื้อสินค้าของลูกค้าได้
- 1.10) สามารถแสดงข้อมูลขอสินค้าที่สั่งซื้อได้
- 1.11) สามารถแสดงข้อมูลการชำระเงินค่าสินค้าได้

2) ระบบหลังร้าน (Back-End)เป็นส่วนของการจัดการข้อมูลต่างๆ ภายในระบบ โดยส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับผู้ดูแลระบบ ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 2.1) สามารถแสดงข้อมูลของสินค้าแต่ละชนิดได้
- 2.2) สามารถจัดการในการเพิ่ม-ลบ แก้ไขข้อมูลสินค้าได้
- 2.3) สามารถตรวจสอบการสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าได้
- 2.4) สามารถตรวจสอบการจัดส่งสินค้าได้
- 2.5) สามารถตรวจสอบการชำระเงินได้
- 2.6) สามารถดูรายงานยอดคงเหลือสินค้าได้
- 2.7) สามารถดูรายงานยอดขายสินค้าได้

รูปที่ 2 แสดงขั้นตอนการทำงานของระบบ (Use case diagram)

5. สร้างและทดลองใช้งานต้นแบบระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

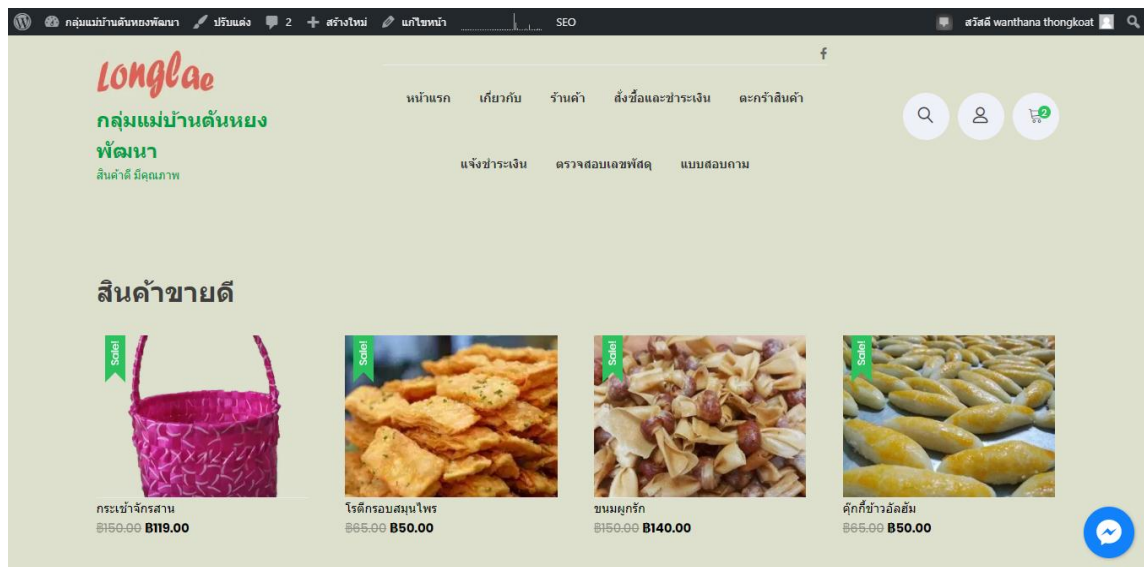
6. นำแบบสอบถามพึงพอใจการพัฒนาต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ไปให้กลุ่มลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์ผ่านระบบประเมินผลความพึงพอใจต่อระบบ จำนวน 50 คน ได้แก่ กลุ่มลูกค้าผู้ใช้งานระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จำนวน 43 คน และกลุ่มผู้จำหน่าย (กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา/ผู้ดูแลระบบ) จำนวน 7 คน ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 30 เมษายน 2562 และสรุปผลการประเมินการใช้งานต้นแบบระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

7. สรุปผลการดำเนินงานวิจัยและจัดทำรายงาน

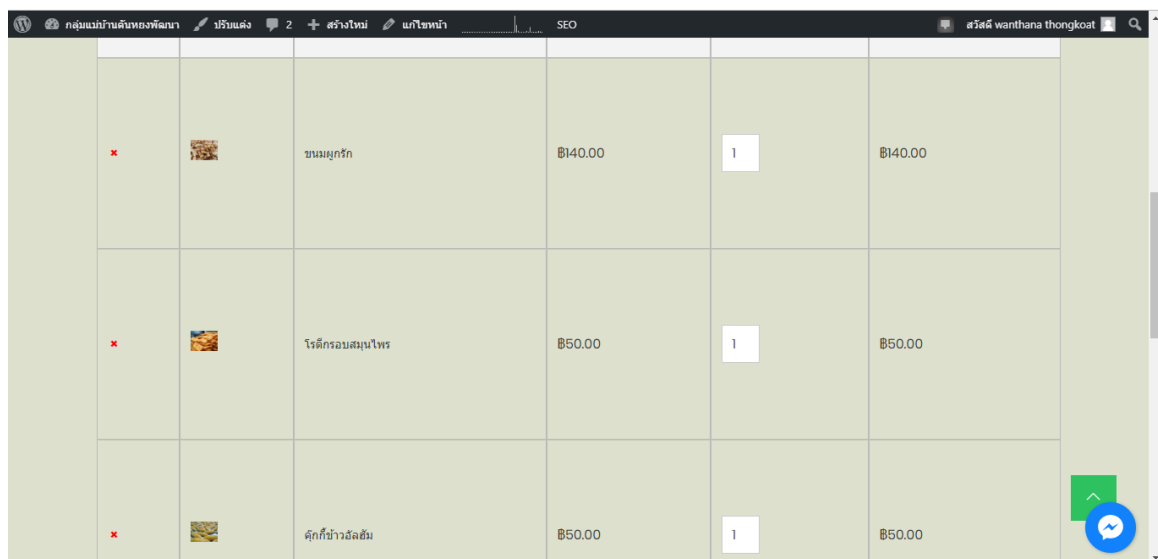
ผลการวิจัย

1. ออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

จากการพัฒนาต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีการออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ดังรูปที่ 3 แสดงหน้าหลักของเว็บไซต์ ซึ่งในส่วนของหน้าหลัก จะแสดงเมนูหลัก เช่น สินค้าทั้งหมด วิธีการสั่งซื้อสินค้า แจ้งชำระเงินบทความเกี่ยวกับเรา และติดต่อเรา สำหรับในส่วนของระบบตะกร้าสินค้าและการชำระเงิน เมื่อลูกค้าเลือกสินค้าแล้วทำการยืนยันการสั่งซื้อ ระบบก็จะให้ทำการกรอกข้อมูลสำหรับการจัดส่งสินค้า ดังรูปที่ 4 แสดงหน้าตะกร้าสินค้าเพื่อตรวจสอบสินค้าที่จะสั่งซื้อ

รูปที่ 3 แสดงหน้าเว็บไซต์ของ www.longlao.com

รูปที่ 4 แสดงหน้าตะกร้าสินค้าเพื่อตรวจสอบสินค้าที่จะสั่งซื้อ

ส่วนการจัดการข้อมูลระบบทั้งหมดจะอยู่ในระบบหลังร้านซึ่งทางผู้จำหน่าย(กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา /ดูแลระบบ) จะต้องทำการเข้าสู่ระบบ ประกอบด้วย การจัดการสินค้า การจัดการส่วนเสริม การจัดการลูกค้า การจัดการระบบ และงานขาย ดังรูปที่ 5 การจัดการข้อมูลหลังร้าน

ชื่อ	รหัสสินค้า	คลังสินค้า	ราคา	หมวดหมู่	ป้ายกำกับ	วันที่
กระป๋องจิ๋ว	-	มีสินค้า	869.00	back	-	เผยแพร่แล้ว 6. มার্ช ที่ผ่านมา
กระป๋องจิ๋ว	-	มีสินค้า	8700.00	back	-	เผยแพร่แล้ว 8. มার্ช ที่ผ่านมา
กระป๋องจิ๋ว	-	มีสินค้า	8259.00	back	-	เผยแพร่แล้ว 12. มার্ช ที่ผ่านมา
กระป๋องจิ๋ว	-	มีสินค้า	8179.00	back	-	เผยแพร่แล้ว 27. มার্ช ที่ผ่านมา
กระป๋องจิ๋ว	-	มีสินค้า	฿456.00 ฿119.00	back	-	เผยแพร่แล้ว 47. มার্ช ที่ผ่านมา
ขนมขบเคี้ยว	-	มีสินค้า	฿456.00 ฿140.00	snack	-	เผยแพร่แล้ว 1. ชั่วโมง ที่ผ่านมา
โรตีสายไหม	-	มีสินค้า	฿65.00 ฿50.00	snack	-	เผยแพร่แล้ว 1. ชั่วโมง ที่ผ่านมา

รูปที่ 5 การจัดการข้อมูลหลังร้าน

2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ได้เก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินการใช้งานจากผู้ที่ได้ทดลองใช้งานระบบ จำนวน 50 คน ได้แก่ กลุ่มลูกค้าผู้ใช้งานระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 43 คน และกลุ่มผู้จำหน่าย (คณะกรรมการกลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา/ผู้ดูแลระบบ) จำนวน 7 คน ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม- 30 เมษายน 2562 โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้าน คือด้านการใช้เว็บไซต์ในส่วนต่างๆ ด้านความสวยงามและออกแบบเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านสินค้า พบว่าความพึงพอใจของผู้ใช้ เว็บไซต์ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสวยงามและออกแบบเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านสินค้า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ด้านการใช้เว็บไซต์ในส่วนต่าง ๆ อยู่ในระดับที่สูดมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

1. ออกแบบและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีเว็บไซต์ คือ www.longlae.com โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ หน้าหลัก จะแสดงเมนูหลัก เช่น สินค้าทั้งหมด วิธีการสั่งซื้อสินค้า แจ้งชำระเงิน บทความ เกี่ยวกับเรา และติดต่อเรา สำหรับในส่วนของระบบตะกร้าสินค้าและการชำระเงิน เมื่อลูกค้าเลือกสินค้าแล้วทำการยืนยันการสั่งซื้อ ระบบก็จะให้ทำการกรอกข้อมูลสำหรับการจัดส่งสินค้าและส่วนการจัดการข้อมูลระบบ

ทั้งหมดจะอยู่ในระบบหลังร้านซึ่งทางผู้จำหน่าย (กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา / ดูและระบบ) จะต้องทำการเข้าสู่ระบบ ประกอบด้วย การจัดการสินค้า การจัดการส่วนเสริม การจัดการลูกค้า การจัดการระบบ และงานขาย

2. ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงไป อำเภอมือง จังหวัดสตูล พบว่า ความพึงพอใจการใช้ระบบในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสวยงามและออกแบบเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านสินค้า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ด้านการใช้เว็บไซต์ในส่วนต่างๆ อยู่ในระดับที่สูดมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวัดความสำเร็จของระบบ ประกอบด้วย แนวทางศึกษาที่เน้นปัจจัย (Factor Approach) และการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ (User Participation) ซึ่งทำให้ผู้ใช้มีบทบาทในการออกแบบให้ตรงกับความต้องการของตนเองได้ และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อระบบ โดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลง (อัญชลี บุญอ่อน, 2553) และสอดคล้องกับทฤษฎีการออกแบบเว็บเพจ ได้อธิบายว่าเว็บไซต์และองค์ประกอบของเว็บไซต์มีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจ นอกจากจะเป็นการดึงดูดลูกค้าแล้วยังต้องทำให้ลูกค้าเชื่อถือกับเว็บไซต์อีกด้วย ในส่วนองค์ประกอบการจัดวางตัวอักษรจนกระทั่งสีที่ใช้ ต้องมีความสอดคล้องกับงานที่ทำให้ลูกค้ารู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้ามาใช้บริการเว็บไซต์ ดวงพร เกียงคำ (2560) โดยทางกลุ่มได้นำระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไปประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายให้มียอดขายเพิ่มขึ้น และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคของต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce Prototype) ผู้จำหน่าย (กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา) ยังขาดความเข้าใจในเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความล่าช้าและความสับสนบางตอนในการใช้งานเว็บเพจต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce Prototype)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาและพัฒนาต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านต้นหยงพัฒนา ตำบลต้นหยงไป อำเภอมือง จังหวัดสตูล

1. ควรนำไปประยุกต์ใช้กับระบบการขายสินค้าประเภทอื่น ๆ ได้ด้วย ถ้าหากมีการพัฒนาระบบขายอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้มีการใช้งานได้อย่างหลากหลาย

2. ควรมีการเพิ่มเติมในส่วนของคุณสมบัติที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสู่ลูกค้าชาวต่างชาติ ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จิราวุธ วารินทร์. (2560). *ประยุกต์สร้างเว็บไซต์ด้วย Wordpress+Themes&Plugins เริ่มต้น*.

กรุงเทพฯ:รีไควว่า.

ดร.ณัฐดา วิริยกำธร พัฒนิตา คชกาญจน์ และศิริลักษณ์ จรุงศักดิ์. (2560). *พัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองวิสาหกิจชุมชนผ้าทอร่มไทร จังหวัดสงขลา*.

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- ดวงพร เกียรติคำ. (2560). *คู่มือออกแบบและสร้างเว็บไซต์*. กรุงเทพฯ ฯ : ไอดีซีฯ.
- ภาวุธ พงษ์วิทย์ภานู. (2550). *ประเภทของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://elearning.northcm.ac.th/mis/content.asp?ContentID=84&LessonID=13>
- เสกสรรค์ วิรุณ. (2553). *การสร้างต้นแบบ (Prototyping)*. สืบค้นจาก : <http://nokkatad.blogspot.com/2010/11/prototyping.html>. [7 ตุลาคม 2561].
- สิริญา เรืองไชย (เว็บไซต์). (2559). *พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ออนไลน์)*. แหล่งที่มา : <https://siriyaest.wordpress.com>[9 ตุลาคม 2561].
- อัญชลี บุญอ่อน. (2553). *การพัฒนาต้นแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับบริษัท ไอซีซี จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพบุลย์ เกียรติโกมล. (2551). *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.